

МОТИВИ

към проект на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № Н-10 от 2006 г. за възстановяване на платен данък върху добавената стойност на чуждестранни лица, които не са установени на територията на Европейския съюз

Причини, които налагат разработването на проекта на нормативен акт
Проектът на Наредба за изменение и допълнение на Наредба № Н-10 от 2006 г. за възстановяване на платен данък върху добавената стойност на чуждестранни лица, които не са установени на територията на Европейския съюз (Наредба № Н-10), отразява измененията и допълненията в Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), обнародвани в ДВ, бр. 14 от 2022 г., свързани с прецизиране на разпоредби във връзка с прилагането на режим извън Съюза и с оттеглянето на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия от Европейски съюз, както и с някои редакционни промени, наложени от практиката по прилагане на ЗДДС.

Целите, които се поставят с проекта на нормативен акт

Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия и Република България са поели ангажимент на принципа на реципрочност да възстановяват данъка върху добавената стойност (ДДС), платен на територията на съответната страна, от данъчно задължени лица установени в тези страни.

Във връзка с постъпила информация от данъчната администрация на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия относно въвеждане на ново електронно Удостоверение за статута на данъчно задължителните лица (Certificate of Status (e-CoS)) в тези страни за целите на възстановяване на платен данък върху добавената стойност, с оглед на поетите ангажименти за възстановяване по реципрочен принцип, следва да се предприемат съответни изменения в Наредба № Н-10.

С измененията се цели да бъдат въведени някои облекчения и да се намали административната тежест за данъчно задължените лица.

В тази връзка се предлагат следните промени:

Предложения за промени, свързани с грешно данъчно третиране на доставка, включително при наличие на влязъл в сила акт, издаден от орган по приходите:

Въвежда се изискването лицата да декларират съотношението на сделките с право на приспадане на данъчен кредит и такива без право на приспадане на данъчен кредит.

Предвижда се намаляване административната тежест за данъчно задължените лица, като същите ще могат да предоставят електронни удостоверения, които да бъдат проверени по електронен път.

Отпада необходимостта да се предоставят оригиналните документи с цел лицата да разполагат с тях по всяко време, за целите на икономическата си дейност, като разходно оправдателни документи и ще се изискват единствено заверени копия от тях.

Осъвременяват се праговете за възстановяване на данък върху добавената стойност, както и тяхното уеднаквяване с тези в Наредба № Н-9 от 16 декември 2009 г. за възстановяването на данъка върху добавената стойност на данъчно задължени лица,

неустановени в държавата членка по възстановяване, но установени в друга държава членка на Европейския съюз.

На основание член 3, параграф 1 и 2 от Тринадесета директива на Съвета от 17 ноември 1986 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки в областта на данъка върху оборота — правила за възстановяване на данъка върху добавената стойност на данъчнозадължени лица, които не са установени на територията на Общността (86/560/ЕИО) „*държавите-членки определят правилата за предявяване на искания, включително относно сроковете за това, периода, който исканията следва да покриват, органа, компетентен да ги получава, и минималните суми, за които могат да бъдат предявявани искания Не може да се извършва възстановяване при по-благоприятни условия, отколкото тези, приложими по отношение на данъчнозадължени лица от Общността.*“ Въз основа на тази разпоредба предвидения в Наредба № Н-10 период на възстановяване на данък върху добавената стойност е годишен, като за изтекла календарна година се подава искане до 30 юни на годината, следваща календарната година, през която е възникнало правото на възстановяване на данъка. Искането за възстановяване може да се отнася за период по-малък от една календарна година, но не по-малък от три месеца (чл. 3, ал. 2 и 4 от Наредба № Н-10). С цел да не се получи затруднение при определяне на тези прагове, свързани с възстановяване на данъка за 2022 г. и 2023 г. е предложено същите да влезнат в сила от 01.01.2023 г.

Финансови и други средства, необходими за прилагането на проекта на нормативен акт

За прилагане на предложените промени не са необходими допълнителни бюджетни средства за изграждане на административен капацитет и техническа обезпеченост по осъществяване на наредбата и няма да доведат до допълнителна финансова тежест за лицата. Предлаганите промени не се очаква да окажат ефект върху приходите от ДДС, който на този етап не може да бъде изчислен с точност.

Очакваните резултати от прилагането на проекта на нормативен акт

Очакваните резултати от прилагането на акта са осигуряване изпълнението на нормативно установените изисквания на данъчното законодателство в областта на ДДС.

С проекта на Наредба № Н-10 се въвеждат правила, които улесняват данъчно задължените лица за правилното прилагане на норми на правото на Европейския съюз, въведени в ЗДДС.

Анализ за съответствие с правото на Европейския съюз

С проекта на акт не се въвеждат норми на правото на Европейския съюз, поради което не се налага да бъде изготвена справка за съответствие с европейското право.

Информация за проведените обществени консултации

Съгласно чл. 26, ал. 3 и 4 от Закона за нормативните актове проектът на Наредба № Н-10 и мотивите към нея са публикувани на интернет страницата на Министерството на финансите и на Портала за обществени консултации със срок за предложения и становища 30 дни.

В съответствие с чл. 26, ал. 5 от Закона за нормативните актове справката за постъпилите предложения заедно с обосновка за неприетите предложения, в резултат на проведената обществена консултация, ще бъде публикувана на интернет страницата на Министерството на финансите и на Портала за обществени консултации.